

Műhely-konferencia sorozat az Elméleti Tanszék szervezésében

Tánc és irodalom

A Magyar Táncművészeti Főiskola Elméleti Tanszéke műhelykonferencia sorozatot indított „A tánc és a társművészetek” témában. Első alkalommal 2012. március 2-án „Tánc és irodalom” címmel rendeztünk konferencia-napot a megújult Könyvtár tárgyalójában. A programban hét előadás szerepelt: Dr. Gelenczey-Miháltz Alirán: A ritmus bűvöletében: görög tánc és görög líra, Dr. Tóvay Nagy Péter: A tánc a prédikációirodalomban, Dr. Mády Ferenc: A tánc az orvosi irodalomban, Kóvágó Zsuzsanna: Lorca és a tánc – a tánc és Lorca, Benyő Hedvig: „Táncol a csönd”. Táncos motívumok Nagy László költészetében, Almássy Balázs: „Ez a kezek tánca volt...” Adalékok Babits Mihály és a tánc kapcsolatához, Major Rita: A szövegből előbukkanó koreográfus: Maurice Béjart és az irodalom.

Az előadók a tánc irodalmi inspirációit kutatják, illetve az irodalomban megjelenő táncos témák, vonatkozások legkülönbözőbb megnyilatkozásait vizsgálják. A fél nap alatt elhangzott előadások egymásra reflektáló, izgalmas beszélgetésekkel kiegészülve, megteremtették a műhelyjellegű hangulatot. Mert a konferencia célja elsősorban a gondolatébresztő eszmecsere volt. Egy-egy téma „körüljárásakor” lehetőséget kívántunk teremteni konkrét kérdések megvitatására és továbbgondolására. Az elhangzott referátumok beszámoltak a kutatási eredményekről, illetve azt is megmutatták, milyen lehetőségek rejlenek még az egyes témák feldolgozásában, továbbfejlesztésében. Az előadók kicserélték gondolataikat a szakirodalomra vonatkozó kérdésekben, a szövegek feltárásának problematikáját illetően. A szélesebb körben, tágabb és szerteágazóbb témákban rendezett „tudomány-napi” konferenciákhoz képest ezúttal bensőségesebb, koncentráltabb, a kérdésekre, vitára több időt hagyó, valódi „műhely-munka” érvényesülése a főiskola kutatási aktivitásának élénkítését is szorgalmazni szeretné.

A műhelykonferencián elhangzott előadások számára a Táncstudományi Közlemények megjelenési lehetőséget biztosít.

A minden kolléga és a hallgatóság érdeklődésére továbbra is számító konferencia-sorozat következő rendezvényének témája A tánc és a zene lesz 2012. szeptemberében.

Major Rita
az Elméleti Tanszék vezetője
a konferencia-sorozat szervezője

Táncpedagógiai szimpózium a XI. Országos Neveléstudományi Konferencián

A Magyar Táncművészeti Főiskola Újabb kutatások a táncpedagógiában címmel önálló szimpóziummal vett részt a 2011. november 3–5-én Budapesten megrendezett XI. Országos Neveléstudományi Konferencián.

A program a főiskolán folyó alapkutatásokból, illetve az oktatásfejlesztés sajátos problémáiból mutatott be néhány témát, oly módon, hogy a kutatási eredmények közvetlen visszacsatolást biztosítsanak a köznapi oktatási gyakorlat számára.

Bolvári-Takács Gábor (MTF) Művészképzés mint „belügy”. A táncoktatás igazgatásrendészeti szabályozásának fél évszázada (1897–1951) című, az OTKA K81672 számú kutatás keretében készült történeti jellegű előadásának célja annak a folyamatnak bemutatása volt, amelynek során Magyarországon megteremtődtek és kialakultak a nyilvános intézményes táncoktatás állami felteletei. A magyar táncművészet a 20. század első felében az intézményesedés hiánya jellemezte, állami felelősségvállalás sem ideológiai, sem finanszírozási szempontból nem létezett. A tánciskolák működése nem oktatási, hanem rendészeti ügynek minősült.

Fügedi János (MTF) A táncos írásbeliség és a mozdulat-gondolkodás komplex képességének összefüggései című előadásának témája a mentális reprezentációk egy sajátos formája – amely Paivio kettős kódolási elméletének kiterjesztése, a logogének és imagének mintájára – a kinégenek és ezek külső megjelenése, a notáció vagy táncjelírás volt.

Bernáth László (MTF–ELTE) – Deák Anita (PTE) – Séra László (PTE) Kinek segít a tükör a tánc-tanulásban? című előadása egy speciális táncpedagógiai eszköz – a tükör – szerepét vizsgálta. A hagyományos táncoktatás része a tükör, amely a vizuális visszacsatolás segítségével hozzájárul a mozdulatok elsajátításához, finomításához. Az utóbbi néhány év kutatásai ellentmondó eredményeket hoztak abban, hogy valóban segít-e a tükör a tánc-tanulásban vagy éppen gátol. Az előadás egy empirikus munkát mutatott be, amelyben táncos (több éve tanulja heti több órában) és nem táncos serdülők tükörrel, illetve tükör nélkül tanultak egy koreográfiát. A nem táncosok teljesítményét javítja a tükör használata, a táncosokét inkább rontja. Ez arra is utal, hogy a szakértők és a kezdők másként tanulnak.

Mizerák Katalin (MTF) Komplex művészetpedagógiai módszerek kiválasztási szempontjai és hatékonyságuk vizsgálata előadása azt mutatta be, miként szolgálhatják a nemzetközi oktatási gyakorlatban már bevált komplex művészetpedagógiai módszerek a magyar táncoktatás gyakorlati és elméleti tananyagának fejlesztését, helyet adva a kooperatív, kreatív, fejlesztő tanulási technikáknak, s hogy az elért eredmények, a módszer integrálásával, milyen mérhető előrelépéseket hoznak a képzés gyakorlatában. Emellett egy kérdőíves felméréssel (kontroll csoportokkal) azt is elemezte, hogy ezek az új tudástartalmak, illetve aktivizáló módszertani megoldások, milyen többletet jelentenek a mindennapi iskolai munkában.

A szimpózium levezető elnöke és az előadások opponense Németh András (MTF–ELTE) volt.

(összeállította: Bolvári-Takács Gábor)